

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਨੰਬਰ ਨੌਂ

ਨੀਂਹਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ: ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ 'ਦ ਡੇਲੀ' ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ

Jeff Pippenger
2024-08-21

ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਠੀਆਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਸਬੰਧੀ ਹੋਈਆਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਚੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1798 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਤੱਕ ਮਿਲਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਬੱਸਲੁਨੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ (ਪਗਾਨ ਰੋਮ) ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਝੂਠ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਝੂਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਲਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਝੂਠ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਬਲਵਾਨ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਘਾਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ। ਝੂਠ ਬਾਈਬਲੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਹੁਵਾਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਪਰਮ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਕਰ ਕੇ ਯਸਾਯਾਹ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕ੍ਰਮਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰਮ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਹੋ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਆਕਾਸ਼ ਮੇਰਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੀੜੀ ਹੈ; ਉਹ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਣਾਵੋਗੇ? ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਥਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੱਥ ਨੇ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲ ਤੱਕਾਂਗਾ, ਉਸ ਵੱਲ ਜੋ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਕੰਬਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਬਲਦ ਨੂੰ ਵੱਢਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ; ਜਿਹੜਾ ਮੇਮਣਾ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਵੱਢ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ; ਜਿਹੜਾ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸੂਰ ਦਾ ਲਹੂ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ; ਜਿਹੜਾ ਧੂਪ ਸਾੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾ ਸੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਕੰਬਦੇ ਹੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਿਣਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਆਖਦੇ ਸਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ: ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਨੰਦ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣਗੇ।
ਯਸਾਯਾਹ 66:1-5।

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਕੰਬਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਝੰਡੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 11:12.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਘਰ ਨੂੰ ਵਿਗੜੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਰਗ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ," ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਬਚਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਆਖ, ਹੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕੋ, ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ। ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਸੁਧਾਰੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਜੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 7:2-4.

ਜੇ ਝੂਠੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ "ਭਰੋਸਾ" ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਘਰ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਰਗ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਸਤੇ ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ "ਰਸਤੇ" ਅਤੇ "ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ" ਚੁਣੀਆਂ, ਜਦਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦਰ ਤੁਰਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਹ ਸੀ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖਲੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਭਲਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵੀ ਠਹਿਰਾਏ, ਆਖਦਿਆਂ, ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਕੌਮੇ, ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਹੇ ਸਭਾ, ਜਾਣੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਸੁਣ, ਹੇ ਧਰਤੀ: ਵੇਖ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਦਾ ਫਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਵੱਲ ਕਾਨ ਨਹੀਂ ਧਰਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਬਾ ਤੋਂ ਯੂਪ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਰੀਯੀਲਾ ਬਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੋਮ-ਬਲੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰਯੋਗ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਲਿਦਾਨ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16-20.

ਪੰਦਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਸ ਦੁਸਟ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਕੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਈ, "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ "ਪਹਿਰੇਦਾਰ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਚੰਗੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਥ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ "ਮਾਰਗਾਂ" ਵਿੱਚ ਤੁਰੇ। ਇਸ ਕਾਰਣ, ਯਸਾਯਾਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਹੁਤਰੀਆਂ ਭਰਮਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਪੇਖ ਮਾਰਗ ਦੀ ਬਜਾਇ ਝੂਠੇ ਰਸਤਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤਰੀਆਂ ਭਰਮਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮਣਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਜੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦੁਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ।' ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ। 'ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੁਝ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾ ਸੀ।' 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ,' ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ,' 'ਸਗੋਂ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਮਾਣੀ।' ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11,

10, 12.

“ਸਵਰਗੀਅ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: ‘ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤਵਰ ਭਰਮ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮਨ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇ—ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੋਹਕ ਭਰਮ ਹੈ, ਜੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਧਨ-ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜੇ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਕਲੰਕ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ,’ ਜਦਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਤੋਬਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ-ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਵੈਦ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਾਂਗੇ, ਇਹ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ।”

“ਕੌਣ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ: ‘ਸਾਡਾ ਸੋਨਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਦੁਸ਼ਿਤ ਹਨ?’ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਮਲਿਨਤਾ ਨੂੰ ਉਘਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: ‘ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਲਿਨਤਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੜਾਧ ਨੂੰ ਢੱਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਗਰੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਈ ਹੈ!’ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਥਾਂ ਜਿਥੋਂ ਦਿਵਿਆ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ! ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।”

Testimonies, volume 8, 249, 250.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਠਠੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ।

“ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਤੇਲ ਦੀ ਘਾਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਐਸੇ ਭਰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਹੀ ਚੋਣ—ਕਿਹੜੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰਨਾ ਹੈ—ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ।

“ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਗਵਾਹੀ ਮੁੜ ਜਾਗ ਪਈ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਮਹਾਨ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹਰ ਥਾਂ ਗੂੰਜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਉਕਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।” Early Writings, 279.

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਬਲ ਭ੍ਰਮ ਉਹਨਾਂ ਮੂਰਖ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੱਚ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੂਠ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਚ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤ ਰੂਪ ਧਾਰਦੀ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਆਵਿਸ਼ਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਅਗਿਆਤ ਸੀ। ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈਆਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪਰਿਸ਼੍ਰਮੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਿਵਯ ਅਧਿਆਪਕ ਸੱਚ ਦੀ ਨਿਮਰ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਧਾਰਕਰਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਸੀ, ‘ਜਦੋਂ ਉਹ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੂਹ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।’ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

“ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ‘ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕਰੇ? ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਹੈ: ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਨਾ ਦੇ.... ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਾਂ।”

“ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਾਂਗ ਖੋਜੀਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਸੱਚੇ ਸੱਚ-ਖੋਜੀ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਭਜਨਕਾਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਆਤਮਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਉੱਤਮਤਾਵਾਂ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਮਨ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤਮ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਦਿਵਯ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਦੀਨ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

ਅਖੀਰਲੇ ਮੀਂਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਵੱਲ ਕੰਨ ਧਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵੱਲ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,” ਤਾਂ ਉਹ ਹੇਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਾਜਕ ਨਾ ਰਹੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੇਸ਼ਿਆ 4:6.

ਉਹ ਗਿਆਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਰਖ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ, ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਨੀਂਹ ਖੜੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਾਇਬਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਦੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੋਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਧੀ ਵੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਲੱਗ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਜਣੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ: ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਪਣੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਪਰਖ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਵਰਗ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

“ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਆਇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਕਸੌਟੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਚੀਗਿਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸਦਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” Christ’s Object Lessons, 123.

ਤੀਸਰੀ ਕਸੌਟੀ ਵੇਲੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਉਪਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਜਾਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਕਸੌਟੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਧੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਕਸੌਟੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇਗਾ? ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਛਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ, ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹਕਲਾਉਂਦੇ ਹੋਠਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਬੋਲੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਸਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ; ਤਾਂ ਭੀ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ, ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗ ਪੈਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇਕ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸੰਧੀ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉੱਫਣ ਵਾਲਾ ਕੋੜਾ ਲੰਘੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੌਂਤ ਦੇ ਹੇਠ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਨੀਂਹ ਵਾਸਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਥਰ, ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ; ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਘਬਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਡੋਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਲੰਬਕ ਅਨੁਸਾਰ; ਅਤੇ ਓਲੇ ਝੂਠ ਦੇ ਆਸਰੇ ਨੂੰ ਬੁਹਾਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਡੁੱਬੇ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਨੇਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਧੀ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਹੇਗੀ; ਜਦੋਂ ਉੱਫਣ ਵਾਲਾ ਕੋੜਾ ਲੰਘੇਗਾ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 28:9-18.

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ “ਛਲਕਦਾ ਕੋੜਾ” ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਸੰਕਟ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂਰਖ, ਦੁਸ਼ਟ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ “ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ” ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਛਲਕਦਾ ਕੋੜਾ” ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ “ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ,” ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਝੂਠੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬੁਨਿਆਦ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਅਣਗਿਣਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਇੱਕੋ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮੁੱਖ ਨਿਰਮਾਤਾ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਨੀਹ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤ ਖੜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਮਾਰਤ ਖੜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਨੀਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਨੀਹ ਉੱਤੇ ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ, ਲੱਕੜ, ਘਾਹ, ਫੂਸ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਖੜੀ ਕਰੇ; ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅੱਗ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਰਖੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:10-13।

ਝੂਠੀਆਂ ਨੇਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੱਚੀ ਨੇਹ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਹੈ—ਚੱਟਾਨ। ਸੱਚੀ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਨੇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ “ਅੱਗ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ” ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਅੱਗ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਤਦ ਇਕ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ; ਅਰਥਾਤ ਵਾਚਾ ਦਾ ਉਹ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੌਣ ਖੜਾ ਰਹਿ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਧੋਬੀਆਂ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਖਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭਲੀ ਲੱਗੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਅਨਾਥ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ 3:1-5.

ਅਹਿਦ ਦਾ ਦੂਤ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਅਜ਼ਮਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਧਾ ਉਸ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮਲਾਕੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ “ਦੂਤ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਹਿਦ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ “ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਜੋ ਅੱਗ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਹਿਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੌਣ ਮੌਤ ਨਾਲ ਅਹਿਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਚਿੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ, ਵਿਆਹ ਲਈ ਦੂਲੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 426.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਪਰਖ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਲਾਕੀ ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਅਤੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੌਣ ਲੇਵੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੌਣ ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲੇਵੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੇ ਬਗਾਵਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ। ਪਹਿਲੀ ਬਗਾਵਤ ਹਰੂਨ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ Sunday law ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰੂਨ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੱਛੜਾ ਬਣਾਇਆ। ਸੋਨਾ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਛੜਾ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਲੋਕ ਉਸ ਬੱਛੜੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੰਗੇ ਹੋ ਕੇ ਨੱਚੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲੋਕ ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਲਿਆਇਆ?" ਤਦ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕੇ ਨਾ; ਤੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਵੱਲ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੇਵਤੇ ਬਣਾ ਦੇ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸਾ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।' ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਸੋਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇ।' ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ; ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਛੜਾ ਨਿਕਲ ਆਇਆ।" ਅਤੇ ਜਦ ਮੁਸਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਨੰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ; (ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ ਲਈ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ;) ਤਦ ਮੁਸਾ ਛਾਵਣੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇ।" ਤਦ ਲੇਵੀ ਦੇ ਸਭ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੀ ਕਮਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਛਾਵਣੀ ਵਿੱਚ ਫਾਟਕ ਤੋਂ ਫਾਟਕ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਫਿਰੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀ ਨੂੰ ਵੱਢੇ।'" ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੇ ਮੁਸਾ ਦੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਕੁਚ 32:21-28.

ਜੇ ਨੱਚੇ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਆਪਣੀ ਨੰਗੋਪਣ ਦੀ ਲੱਜਾ" ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਛੇਵੀਂ ਮਹਾਮਾਰੀ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ—ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇਸ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਅਜਗਰ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾ ਵਜੋਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਛੇਵੀਂ ਮਹਾਮਾਰੀ ਅਤੇ ਆਰਮਾਗੇਡਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਭ੍ਰਮਿਤ ਸਮਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਹੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦੇਵਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਪਰ ਜਿਸ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੁਣੀ, ਉਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਅਜਗਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ, ਅਜਗਰ, ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ।

ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਫਿਰਐਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ; ਬੇਲ ਅਤੇ ਕਹਿ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖ, ਹੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਫਿਰਐਨ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ, ਉਸ ਵੱਡੇ ਅਜਗਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, "ਮੇਰੀ ਨਦੀ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।" ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 29:2, 3.

ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਬੁਠ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਗਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਜੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉਸ ਬੁਠ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ (ਅਜਗਰ) ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਜੋ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਮ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ (1844 ਤੋਂ 1888) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ (1888 ਤੋਂ 1919) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ (1919 ਤੋਂ 1957) ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੜ ਉਸ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦੀ ਸਮਝ ਵੱਲ ਪਰਤ ਗਏ ਕਿ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਡਾਕੂ" ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਏਪਿਫਾਨੇਸ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਿੱਲਰ ਨੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ "ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਰੋਬਾਅਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ। ਯਰੋਬਾਅਮ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਦੋ ਬੱਛੜੇ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੇਬੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਘਰ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਆਉ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਬੇਬੇਲ ਅਤੇ ਦਾਨ ਕਲੀਸਿਆ (ਬੇਬੇਲ) ਅਤੇ ਰਾਜ (ਦਾਨ) ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹਰੂਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਬੱਛੜੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸਨ। ਅਤੇ ਹਰੂਨ ਦੀ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਰੋਬਾਅਮ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਤਿਉਹਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬੱਛੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਜੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਯਾਰਾਬਾਅਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ, ਹੁਣ ਰਾਜ ਦਾਉਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਲੋਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਯਰੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਮਨ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਅਰਥਾਤ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜੇ ਰਹਬਾਅਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜੇ ਰਹਬਾਅਮ ਕੋਲ ਮੁੜ ਜਾਣਗੇ। ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਦੋ ਬੱਛੜੇ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਹੈ; ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਵੇਖ, ਤੇਰੇ ਦੇਵਤੇ ਇਹ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਚੁੱਕਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬੈਤਏਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਪਾਪ ਬਣ ਗਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਇੱਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਨ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਚਿਆਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਨ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਜਕ ਬਣਾਏ, ਜੋ ਲੇਵੀ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਯਾਰਾਬਾਅਮ ਨੇ ਅੱਠਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਦਰਵੇਂ ਦਿਨ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਿਉਹਾਰ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਬੈਤਏਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਬੱਛੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬੈਤਏਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਉੱਚਿਆਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਜਾਜਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬੈਤਏਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਅੱਠਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਦਰਵੇਂ ਦਿਨ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਨੋਂ ਘੜਿਆ ਸੀ, ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ; ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਅਤੇ ਪੁਪ ਸਾੜਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 12:26-33.

ਯਾਰੋਬਾਅਮ ਨੇ "ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ," ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ "ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ" ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ। ਯਾਰੋਬਾਅਮ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਯਾਰੋਬਾਅਮ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਰਾਜਕਲਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਕਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਰੋਮ

ਦੇ ਦੁਹਰੇ ਸੁਭਾਉ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਯਾਰੇਬਆਮ ਦੇਵੇਂ ਹੀ, ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨਾਲ, ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਗਾਵਤ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾਵਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਉਸ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਰਖ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ।

ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਵਾਦ, ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਦੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੁਟੇਰਾ ਰੋਮ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਐਂਟਿਓਕਸ ਐਪੀਫੇਨੀਜ਼ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਵਾਦ, ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਰੋਮ ਹਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੁਟੇਰੇ ਰੋਮ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਿਓਕਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਕੌਣ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਝੂਠ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਝੂਠ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ।

ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਨੇਰਾਪਣ ਅਤੇ ਉਲਝਣ, ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅਹਾਰੇਨ ਅਤੇ ਯਰਬੁਆਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕੁਝ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਤ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਗੁੱਥਮਗੁੱਥੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ।”

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-17, ਉਧਰਿਤ]। ”

“ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਗਣੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਗਿਣੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੇਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਮੂਲ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ” ਨੂੰ, ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਭਰਮ” ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬਾਰੇ ਝੂਠੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਭਰਮ, ਜੋ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ” ਵਜੋਂ, ਰੋਮ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਭੇਦ ਸੰਬੰਧੀ ਭਰਮ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਠਿਆ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਬਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਲਈ ਅਣਇੱਛਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੌਦਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸ਼ਬਦ “also” ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲੁਟੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਨੂੰ ਡਾਕੂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਝੂਠਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਣ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1843 ਦੇ ਅਗਵਾਨ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਜ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਚਾਰਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੇ "ਡਾਕੂਆਂ" ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ—ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ।

ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦਾ ਰੋਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਹੀ ਸਮਝ, ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਮੂਨੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਮੂਨੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ; ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸਨ।

ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰਕੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਝੂਠੀਆਂ ਪਹਿਚਾਣਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। 1863 ਵਿੱਚ ਸਮਿਥ ਵੱਲੋਂ ਨੇਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਐਸੀ ਅੰਨ੍ਹਤਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ; ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਕਿ ਲਗਭਗ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਸੱਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸੱਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮਿਕ।

ਤਾਂ ਵੀ ਜੇ ਆਤਮਿਕ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਹੈ ਉਹ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਆਤਮਿਕ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:46.

ਸਮਿਥ ਉਸ ਵਾਅਦੇਬੱਧ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਥਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ 1863 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਮਾਗੇਡਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਸਮਝ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰਖ ਹੈ।

ਡਾਕੂਆਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਮਿਥ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਾਚਾ-ਬੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1856 ਤੋਂ 1863 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਸਮਿਥ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਵਿਆਕਰਣਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਕਰਣਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਇਤ ਇੱਕੱਤੀ ਤੋਂ ਆਇਤ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੱਕ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਹੈ।

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਲੀ ਫ੍ਰਾਈਟ ਅਤੇ ਏ. ਜੀ. ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਮਤ ਨੂੰ ਥਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਗਲਤ ਮਤ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਹੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੋ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਵਿਵਾਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉੱਪਰੋਂ ਉੱਡੇਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੇਠੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਭਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਹੈ।

“ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਦੂਜੀ ਉੱਪਰੋਂ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਇਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਦੀ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮ ਉਸ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਸਦਾ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਹੀ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਗੂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਕਿਹੜੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ। ‘ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਓਗੇ।’” The 1888 Materials, 1508.

“ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਰੋਧ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ ਕਿ ਅਜਗਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਿਲਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਮਾਫ਼ਯੋਗ ਪਾਪ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਰੋਮ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

“ਅਸੀਂ ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਜੀਵਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰ ਰੁਚਿਕਰ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਲ੍ਹਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਿਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਤੀਬਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਿਆ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸੱਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲੀ, ਖਰੀ, ਯਥਾਰਥ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਰ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਸਾਡਾ ਆਸਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਰੂਪ, ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ, ਰਸਮ-ਰਿਵਾਜ, ਜਾਂ ਪਦਵੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਰਖ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਾਂਗੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਠੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰਮਾਂ ਨਾਲ ਹਿਲਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਉਹੀ ਟਿਕੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜਕੜ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸੰਕਟ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਜਿਵੇਂ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖਾਂਦੇ-ਪੀਂਦਿਆਂ, ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਨੂਹ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਆ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਨਾ ਗਿਆ; ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।’ ‘ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੂਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ; ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਪੀਂਦੇ ਸਨ, ਖਰੀਦਦੇ ਸਨ, ਵੇਚਦੇ ਸਨ, ਬੀਜਦੇ ਸਨ, ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਜਿਸੇ ਦਿਨ ਲੂਤ ਸਦੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਵਰਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।’ ‘ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ, ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਚਰਵਾਹਾ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ ਬੱਕਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵੱਲ, ਪਰ ਬੱਕਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਵੱਲ ਰੱਖੇਗਾ। ਫਿਰ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰੇਗਾ, ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਤੇ, ਉਹ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਵੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।’ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਉੱਥੇ ਸਾਡੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ; ਇਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਹੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਹਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਈਏ ਜੋ ਅਨੰਤ ਕੀਮਤ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਖਰੀਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਐਸਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਏ।'" ਯੂਥ ਇੰਸਟਰਕਟਰ, 3 ਅਗਸਤ, 1893।